

HOMILIE ACHTENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR A 2011

Feesten horen bij het leven. Elk feest heeft zijn aanleiding. Het kan variëren van een gewone verjaardag, het behalen van een examen of een promotie op het werk tot het feest dat altijd weer tot de verbeelding spreekt: een bruiloft. In het evangelie van deze zondag gaat het bovendien om een koninklijke bruiloft. Kunt u zich nog de bruiloft van Willem Alexander en prinses Maxima herinneren bijna 10 jaar geleden? Heel het land was er weken van te voren mee bezig. Tot in het kleinste detail was alles voorbereid. Niet alleen heel het land maar zelfs heel de wereld moest het kunnen zien via de tv. Verder was belangrijk te weten welke gasten er waren uitgenodigd en wie niet. Misschien kijkt u ook wel eens naar het programma "Blauw Bloed". Van elke bruiloft van koninklijken bloede wordt uitgebreid verslag gedaan. Want geen groter feest dan een koninklijke bruiloft.

Ook in de tijd van Jezus was een bruiloft bijzonder. Samen met Maria en de apostelen is hij gast op de bruiloft te Kana. Maar op bruiloften kunnen mensen ook in verlegenheid geraken. Op de bruiloft te Kana had ofwel het bruidspaar te beperkt ingeslagen, ofwel de gasten hadden geen maat gehouden. Maar het bruidspaar te Kana geraakt in elk geval danig in verlegenheid. Op de koninklijke bruiloft, waarover vandaag sprake is, loopt het ook al niet volgens plan. De koning heeft breed uitgenodigd op het huwelijksfeest van zijn zoon. Maar, als dan de feestdag is aangebroken en de dienaars worden uitgezonden om de gasten af te halen, komen ze van een koude kermis thuis. Iedereen heeft een uitvlucht. Een blamage voor de koning. Ondanks alles herhaalt hij zijn uitnodiging: "Zie ik heb mijn maaltijd klaar, mijn ossen en het gemeste vee zijn geslacht; alles staat gereed. Komt dus naar de bruiloft." Maar zonder er zich om te bekommeren gingen zij weg, de een naar zijn akker, de ander naar zijn zaken. De overigen grepen zijn dienaars vast en mishandelden hen. Een merkwaardige reactie van de gasten.

Misschien is het u ook eens overkomen, dat vlak voor een feest een aantal gasten afzeggen. Dat is bepaald niet leuk. Men heeft immer ook op hen gerekend en zo ook ingekocht. Het wordt soms nog erger, als de ander een verklaring geeft voor zijn afwezigheid. Voor ziekte heeft men begrip, maar soms is de reden tot afwezigheid zelfs pijnlijk: een ander feest en kiest men ervoor om in een ander gezelschap te vertoeven. Dan voelt men zich afgedankt. Pijnlijk.

Maar // tot wie vertelt Jezus dit verhaal? Waarom vertelt Jezus dit verhaal? Hij spreekt tot de hogepriesters en de oudsten van het Joodse volk. Het zijn de mensen die de uitnodigende woorden van Jezus nooit hebben willen verstaan en begrijpen. Hoogmoedig hebben zij de woorden van Jezus steeds weersproken en zijn wondertekenen hebben ze als duivelskunsten verdacht gemaakt. Terwijl zij eigenlijk toch beter moesten weten. Zij zouden toch moeten weten van de beloften waarover de profeten spreken en die Jezus in vervulling doet gaan: dat er een nieuwe tijd zal aanbreken, die op een feest zal lijken met overvloedig eten en drinken. Alle droefheid zal voorbij zijn. En blij zullen de mensen zeggen: "Dit is de God, op Wie wij hoopten." Maar hoogmoedig wezen de joodse leiders Jezus'uitnodiging af.

Dan begint het verhaal opnieuw. De koning nodigt weer uit. Nu zijn het niet meer de belangrijke mensen, maar de mensen van de hoeken van de straten, slechten zowel als goeden en de bruiloftszaal liep vol met gasten.

Wij kunnen het wel waarderen, dat de koning zijn feestzaal opent voor degenen die leven aan de rand van de samenleving. Wij prijzen die goedheid. Maar het slot van het verhaal geeft weer te denken. Een man zonder bruiloftskleed wordt zonder pardon buiten geworpen. Moet de koning daarover vallen? Het zijn toch gewoon mensen van de hoeken van de straten? Moest die koning toch niet wat barmhartiger zijn?

De koning nodigde de gewone mensen uit van de hoeken van de straten met hun gebreken en hun tekorten. Geen elitekerk dus, geen betere buurtkerk. Maar toch hadden allen er iets voor over. Snel trokken zij een bruiloftskleed aan of iets wat daarop lijken moest. Hun feestkleden zullen dus heel eenvoudig geweest zijn. Chique was er echt niet bij, maar zij stelden de goedheid van de koning op prijs en vonden deze niet vanzelfsprekend. Behalve die ene, die profiteur, die geen waardering had voor de uitnodiging van de koning.

//God is goedheid, gerechtigheid, maar ook rechtvaardigheid. En ieder mens kan het bruiloftskleed aantrekken van de oprechtheid, van eerlijkheid en ook van het berouw. Iedereen heeft het bruiloftskleed van geloof en liefde. Waarschijnlijk zit dat ook onder de vlekken of zijn er scheuren in, maar toch is dat voor de Heer al genoeg om toegelaten te worden tot het hemelse feest. Amen.